

СОНЦА:
Усход, захад, даўняны дні:
Мінск — 7.30, 17.18, 9.48;
Віцебск — 7.23, 17.04, 9.41;
Магілёў — 7.19, 17.04, 9.48;
Гомель — 7.13, 17.08, 9.55;
Гродна — 7.45, 17.34, 9.49;
Брэст — 7.41, 17.38, 9.57.
МЕСЯЦ:
Першая кавадра 11 лютага.
ІМЯНЫ:
Іахіма, Фаустына.

ЗВЯЗДА

15 ЛЮТАГА 1992 г.
субота, № 33 (21811)

● выдаецца са жніўня 1917 г.

● БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

● цана 40 кап.

ГОЗГАЛАС

НА «ГЛОДНЫМ ПАЙКУ»

На «паўгалоўны» рэжым пераведзены дзень Пухавіцкіх эксперыментальных механічных завод. З-за дэфіцыту электраэнергіі энергетычны «краны» былі перакрыты для заводскай пральні самаабслугоўвання, адрабляльнага комплексу і нават заводскай сталовай.

ШТО ДЗЕНЬ НАСТУПНЫ НАМ РЫХТУЕ?

ЛІДА (А. Дук). На 4-дзённым рэжыме работы пераходзіць завод «Лідасельмаш». Да выхадных суботы і нядзелі прыбавіцца пятніца.

На гэту меру машынабудавніцкіх вымушаны былі пайсці з-за недакват металу і камплектацыйных матэрыялаў. Калектыву завода прапаноўваў прафмак і іншых грамадскіх арганізацый загалосіцца са змяненнем працоўнага тыдня, каб павялічыць масавыя скарачэнні работнікаў. Вынікам гэтага будзе значны спад аб'ёму вытворчасці.

Штодзённы падобны складавецца сёння і на заводзе электравыраб, у цэхах іншых прадпрыемстваў. Забеспячэнні вяртаюцца з камандзіровак па краінах СНД з пустымі рукамі.

НЯПЭУНАСЦЬ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

САЛІГОРСК. Незалежны прафсаюз гарнякоў Беларусі вядуць у Мінску перагаворы з Вярхоўным Саветам і Саветам Міністраў рэспублікі. Забастоўка салігорскіх шахцёраў пакуль што прыпынлена. Стан няпэўнасці працягваецца.

Мільёны на рахунак незалежнасці

12 лютага з Масквы вярнуўся народны дэлегат Беларусі, прэм'ер «Сцяжыгата кабіна» Уладзімір Заблотскі. Ён у складзе дэлегацыі праміслаў у Мінску ў прыватнасці, у Мінску будзе створана пасольства ЕСР Беларусі пры ўрадзе ЕСР, Беларусі прыняты сваёй кардынальна. Матэрыялы, якія будзе намясціць Старшыня Савета Міністраў Мікалай Дзячэнка.

Беларуская дэлегацыя наведвала горад Хаймашкер, дзе сустрачалася з прадстаўніцтвамі мясцовых улад, актывістамі Фанду «Спадчына на Чарнобыль». З прадстаўніцтвам фанду дасягнута дамоўленасць аб стварэнні развіццёвага адрабляльнага комплексу для беларускіх дзяцей, якія пацярпелі ад аварыі ў Чарнобылі. Цэнтр будзе існаваць на базе ваеннага гарадка, дзе раней размяшчаліся часткі Савецкай Арміі.

Л. ТУГАРЫН.

Алесь КНЯЗЮК.

ГОЛАД НЕ ЦЁТКА. НАВАТ ПАПЯРОВА

СТОЛІН (Ю. Дубіна). З раённых газет Брэсцкім больш за ўсё не шануе, паўна, сталінскім «Навінам Палесся». З-за дэфіцыту паперы газета села на строгую дыету — з пачатку гэтага года падпісчыкі атрымліваюць яе раз у тыдзень.

Кажуць, часовае мера. Але тое ж гаварылі і ў краінах раней, калі газета пераходзіла на двухразовы выхад. Дарэчы, штат супрацоўнікаў скараціўся напалову. І гэта, відавочна, не ўсё.

Судзіце адно: раёныя радыё, якія, не перабіраючы жабрацкіх умоў ісправлення, было ліквідавана 16 верасня 1991 года, пачынае новае жыццё. Так вырашыў Столінскі райкамком, усклаўшы

на свае плечы клопаты пра тэхнічнае забеспячэнне. Двойчы на тыдні яшчэ са студзеньскай перадачы раёнага радыё павінны былі выходзіць у эфір. Але да гэтага часу яны маўчаць, нібы вядома ў рот набралі. Прычына элементарная — ні магнітафон, ні батэрыяк да яго не дастаць. І калі з'явіцца ў продажы — невадыма. Застанеца чакаць... Толькі чаго?

ПРЭСА МАУЧАЦЬ НЕ ХОЧА

Нама патрэбы многа гаварыць аб тым, у якім становішчы апынуліся друкаваныя сродкі масавай інфармацыі, якія, бадай, першымі прынялі на сабе ўдар рынку. Якім чынам дзяляцца «Камсомольскай правды» В. Фронін, калі расійскім уладам не будучы прыняты надзвычайныя меры, газета зможа выходзіць не больш месяца.

У такіх жа бядотных становішчах апынуліся і многія іншыя папулярныя расійскія выданні. З-за хронічнага недакват паперы тыднёвык не выходзіць расійскі «Савецкая газета» на Украіне, у Казахстане, іншых дзяржавах СНД, што расцываеца там як спроба Расіі ўстанавіць інфармацыйную блакаду і рыжыкае рэакцыю ў адказ.

Раз'юрав прэса аказваецца перад ультыматумам з боку вядомых выданняў — паставіць без усялякіх папярэжжяў касцюль і перагаворы, не наўмысна турбуючы да канфрантацыі з уладам, да краінных мер.

Між тым, Канфедэрацыя журналісткіх саюзаў, Камітэт па абароне свабоды

слова і правоў журналістаў, СЖР Расіі ажмырляюць ідэю правядзення журналістскай акцыі «Дзень без навін». Ёе сутнасць: ні ў адным нумары ніводнай газеты не будзе апублікавана ніводнага паведамлення ад дзеячынства ўладаў, парламентаў, прэзідэнтаў.

У якасці аднаго са сродкаў выжывання газет прапаноўваецца неадкладна размясціць частку сродкаў былой КПСС, тым больш, што «партыяныя грошы» ў значнай меры ў свой час прайшлі ў зароблены. Выкарыстанне гэтых сродкаў можна было б хопіць для прадастаўлення беспрыдатнага краўдзі, што дазволіла б устанавіць на гэты год фіксаваныя цэны на паперу.

Аэрапорт «Мінск-2» працаваў у мінулы чацвер з вялікай напружанасцю. Яшчэ б: за якія-небудзь шэсць гадзін тут, акрамя рэйсавых самалётаў, прыляталі восем сэрбавых лайнераў у афіцыйным дэлегацыйным борце. Восем прэзідэнтаў краін — членаў Садружнасці Незалежных Дзяржаў — разам са сваімі камандамі прыбылі ў беларускую сталіцу, якая, як вядома, з'яўляецца кардынальным цэнтрам СНД, на чарговую рабочую нараду. Дэлегацыі ж дзвюх краін — Таджыкістана і Украіны — прыляцелі іншым часам: першая — напярэдадні, прычым — звычайным пасажырскім рэйсам; другая прыбыла ў Мінск учора ранімай — літаральна з карабля на борт.

Самалёт і сапраўды называюць часам караблём, а вось на-конт было. Не ведаю, таму не буду і казаць адназначна і ка-тэгарычна. Балю, хутчэй за ўсё, не будзе. Не да яго зараз — гэта па-першае. А па-другое, тое, што на нарадзе кіруючых саюзных незалежных дзяржаў будзе гора — гэта факт! Учора ў аэрапорце гадзінні-раніцы ў памяшканні былога ЦК КПБ на вуліцы Карла Маркса пачалося рабочае пасяджэнне. Яно праходзіць за зачыненымі дзвярыма, і таму журналістаў туды, натуральна, не дапусцілі. Усяго некалькіх мінут было адведзена фотак-

задумаліся над будучыняй бы-лой Савецкай Арміі, пра якую, як вядома, па ўсім свету хо-дзіць легенда як пра «нескор-пінную і легендарную». Што ж, сапраўды, ваенная сіла ў нас — на самым вышэйшым узроўні.

Галоўнакамандуючы Узброенымі Сіламі Садружнасці Незалежных Дзяржаў маршал авіяцыі Юген Шапашнікаў за-пэўніў нас, што наявышаных пытанняў адносна гэтай самай будучыні арміі не засталася. Аб гэтым, дарэчы, ён адразу ж дадаваў і Барысу Ельцыну, калі лайнер «Расія» з прэзі-дэнтам на борце прыляціў у Мінску. Што ж, і ад гэтага

будзе прысутнічаць ужо расій-ская армія...

Аз МУТАЛІБАУ — Прэзі-дэнт Азербайджана: Толькі па-сля стварэння сваіх узброеных сіл кожнай суверэннай дзяржа-вай можа хутчэй за ўсё з'яві-ца агульная ваенна-стратэгіч-ная прастора Садружнасці Не-залежных Дзяржаў у цэлым.

Леанід КРАУЧУК — Прэзідэнт Украіны: Стварэнне адзіных Уз-броеных Сіл, у той час калі ў Садружнасці адзінаццаць су-верэнных дзяржаў, — канец ус-му на свеце. Армейскі інсты-тут павінен знаходзіцца на месцах і падпарадкоўвацца сва-ім прэзідэнтам.

Барыс ЕЛЬЦЫН — Прэзі-дэнт Расійскай Федэрацыі: Нам прадстаіць няпросты по-шук рашэнняў, якія задаваль-нялі б усіх. Разам з тым, я спадзяюся на поспех мінскай сустрэчы. Вынікам сур'ёзнай ра-боты міністраў абароны краін — членаў Садружнасці — стала падрыхтоўка 13 дакументаў па Узброеных Сілах былога Саюза ССР.

Барыс Мікалаевіч пацвер-

На вуліцы-снег і дождж. А ў Мінску-горача. І-трывожна

рэспандэнтам для таго, каб сфаграфавалі ўдзельнікаў па-сядзання за рабочымі месцамі. Аб тым, што належыць вельмі нам, журналістам, і, натураль-на ж, вам, чытацям, стане ве-дом, калі спецыяльна прысве-чанай гэтай прэс-кан-ферэнцыі.

Перад пачаткам сустрэчы з кампетэнтных крыніц да нас прасачылася пакуль што на-ступная інфармацыя. З чаты-наццаці пытанняў парадку дня, якія прадставіў развіццё кі-руючых краін — членаў СНД, — 13 будуць прысвечаны праб-лемам ваеннага будаўніцтва ў Садружнасці. Гэта пытанні аб ваенным бюджэце СНД, аб Са-весе Міністраў абароны суве-рэнных дзяржаў, аб лесе стра-тэгічных войск Садружнасці, аб новых агульнааблоўных стату-тах і інш. Усе яны, безумоўна, важныя, надзённыя.

У чацвер раніцай на ваенным аэрадроме ў Мінчуліцах пад Мінскам для ваенных экспер-таў, якіх на працягу трох дзён рыхтавалі праекты будучых да-кументаў (а гэта, дарэчы, звыш ста чалавек, у асноўным — генералы), была наладжана сапраўды грандыёзная выстаў-ка-дэманстрацыя баявой сучас-най ваеннай тэхнікі. Дэманст-раваліся, у прыватнасці, реак-тыўныя знічалы, аб існа-ванні якіх раней, акрамя саміх вайскоўцаў, ведалі хіба што толькі разведчыкі заходніх кра-ін. Міністры абароны дзяржаў Садружнасці з задавальненнем азнаёміліся з тэхнікай і, мяр-куючы па ўсім, яшчэ больш

на душы ў нас стала лягчэй і цяплей: як кажуць, дай Бог!

Хоць гэта, натуральна, былі толькі прыклады, варыянты... Прыклады эканамічнага, так бы мовіць, бытавога ўзроўню. А вось да палітычнага вырашэ-ня ваенных праблем Садруж-насці Незалежных Дзяржаў шлях яшчэ, на маю думку, вель-мі і вельмі цяжкі і далёкі. І аб гэтым сведчаць кароткія рэплі-кі, думкі і меркаванні большас-ці прэзідэнтаў, якіх сабраліся ў Мінску.

Мірча СЕНЕГУР — Прэзідэнт Малдовы: Я буду падпісваць у Мінску тры дакументы, якія датычаць толькі адзіных Узбро-еных Сіл, буду прымаць удзел у іх стварэнні і забеспячэнні.

Нурсултан НАЗАРБАЕВ — Прэзідэнт Казахстана: Калі мы зможам вырашыць праблему сацыяльнай абароны ваенна-служачых — гэта будзе вялікая перамога. Пакуль жа няма за-хавання ўзаемных абавяза-цельстваў і не існуе інструмен-та кантролю за іх выкананнем. Падзел Узброеных Сіл былога Саюза ССР можа прывесці да з'яўлення паміж рэспублікамі рознагалоўсця.

Іслам КАРЫМАУ — Прэзі-дэнт Узбекістана: Мы не яра-чы супраць таго, каб былі агульнае камандаванне стра-тэгічнымі войскамі Садружнасці Незалежных Дзяржаў. Давяда-ем будзе ствараць аб'яднаныя Узброеныя Сілы па тыпу НАТО.

Лавон ТЭР-ПЕТАСЯН — Прэзідэнт Арменіі: У выпадку развалу дзяржавы арміі ў Арменіі на дагаворных асновах

Мінск. 14 лютага 1992 года. У час сустрэчы кіруючых Садружнасці Незалежных Дзяржаў. Фота Мікалая АМЕЛЬЧАНКІ.

дзіў журналістам, што прапа-наваная ідэя Расіяй пра-грама кардынальных скарачэ-няў ядзернай зброі была папяр-эдня ўзгоднена з кіруючымі ў Украіне, Казахстане і Белару-сі.

Пазіцыя ж нашай рэспублікі адносна гэтых вострых праблем была выражана фармулёўкай прэм'ер-міністра Беларусі Вя-часлава Кебича на сустрэчы з вайскоўцамі адной з частак Беларускай ваеннай акругі літа.

ральна за некалькі дзён да на-рады. Нагадаю яе яшчэ раз: «Пытанне аб Узброеных Сілах — гэта краёвае ўласнае каменне кро-кага СНД. І калі на гэтай на-радзе мы не знойдзем прымыль-ных рашэнняў фінансавання ар-

мій, будучага ўстройства Уз-броеных Сіл, далейшае існаван-не Садружнасці Незалежных Дзяржаў вельмі праблематыч-нае». Учора перад пачаткам сустрэчы Вячаслаў Францавіч пацвердзіў свае думкі яшчэ раз.

Думаю, змог пераканаць чы-тачоў: на сустрэчы будзе па-спраўдана горача!

Акрамя агульных рабочых пасяджэнняў нарады, у час зна-ходжання ў Мінску прэзідэнтаў суверэнных дзяржаў пройдуць і двухбаковыя сустрэчы іх, пе-рамовы па самых розных пытан-нях і праблемах. У прыватна-сці, мяркуюцца, што адзін на адзін сустраўся Барыс Ель-цын і Леанід Краўчук. Гэта ад-будзецца, хутчэй за ўсё, у суб-оту. Тэма гаворкі? Вядома ж, высвятленне ўзаемаадносін дзвюх краін, якія апошнім ча-сам пачалі пагаршацца, з па-ваенных пытанняў — нават аб-астрасця. Правядзе шэраг гу-тарак з гаспадыні і Старшынёй Вярхоўнага Савета Рэспублі-кі Беларусі Станіслаў Шуні-кавіч.

У час сустрэчы прэзідэнтаў краін СНД у мінскай аэрапорце калеті — журналісты задавалі ім і іншыя пытанні. У Барыса Ельцына, напрыклад, спыталі аб іянерашніх адносінах яго з віцэ-прэзідэнтам Аляксандрам Руцкім. «Ягонай энергія! — ска-заў Барыс Мікалаевіч, — хацеў на тое, каб працаваў 48 гадзін у суткі. Пагэтуму вырашана так: няхай матаеца па Расіі, і там, дзе ідзе сабатаж рэформы, наводзіць парадок. Каб ішла наперад змяненне рэформы. Няхай падтрымлівае фермерскія гаспадаркі. А прэзідэнт і ўрад будуць яго падтрымліваць... Ад-начасова будзем і пытаць з яго. Такім чынам, чалавек будзе за-няты справай...»

Такой жа справай — акту-альнай і неадкладнай — з'я-няты зараз і сямі вышэйшымі кі-раўніцтва краін — членаў СНД.

(Заканчэнне на 3-й стар.

ПІСЬМО У НУМАР

Мяса ўжо наеліся. Цяпер наядзімся палітыкі

Толькі што вярнуўся з Барысэўскага мінскабіната, куды мы павінны былі здаваць, на перапароўку жывёлу пад спучанымі нам дзяржаўным заказ. А нас там «парадавалі»: мяса больш не прымаем, ім забіты ўсе халадзільнікі! Няма куды здаваць, ганьдзі адмаўляцца ад рэалізацыі, вяртае назад тое, што не раскупіліся насельніцтвам. Значыць, мяса людзі ўжо наеліся?

Не. Я думаю, наеіся той палітыкі, якія праводзілі ў адносінах да простага чалавека з яго жабрацкай зарплатай. Бо ці па кімсьці яму мяса за 53 рублі (дарэчы, калас прадае яго мінскабінат па 25), эле-ментарнае ядро за 105 руб-лёў, трактар за сотні тысяч?

Зараз у нас каля 100 тон жывёлы, якую не можам пра-даць дзяржаве. Кожны дзень трэба дадаткова скараціць тоны кармоў, прыкладзі намалю-нагажана, каб зберагчы ад хва-роб і памору. А гэта ж лішнія расходы. Дзе выйсце?

Калі чую заклікі палітыкаў не дапусціць скарачэння пага-лоўя, не знізіць яго прадукцы-насці, калі чую разважання пра рынак, заўважання светлыя дні, то ўсё гэта дэмагогія су-адносна з нашай сённяшняй рэ-чаіснасцю і рабля вывады. Так званыя лібералізацыя цэн не даць палёгі, лепш мы жыць не станем, а наадварот — гэта прывядзе да эканамічнай ката-строфы.

Пажаку на нашым прыкла-дзе. Паколікі не прымаюць мя-са, мы вымушаны будзем змен-шыць колькасць жывёлы. Част-ка людзей застанецца без ра-боты, гаспадарка без прыбытку і сродкаў на набывццё тэхнікі, будаўніцтваў. Прамысловыя прадпрыемствы ў сваю чар-гу скарацяць вытворчасць машы-наў, трактараў, абсталявання, та-му ні ў кога не будзе мільё-наў, каб купіць іх тэхніку ці

Аляксандр СІЛКОУ, намеснік старшыні калгаса імя Гагарына. Смалевіцкі раён.

І японцы хочуць ведаць пра «Пагоню»

АБ ЧЫМ ПІШУЦЬ «МАЛЕНЬКІЯ ЛЮДЗІ» З-ЗА МЯЖЫ У СВАІХ ШМАТЛІКІХ ЛІСТАХ НА АДРАС ВЯРХОўНАГА САВЕТА БЕЛАРУСІ

Мы зараз бачым у асноўным афіцыйным бок міжнародных кантактаў Беларусі — візіты, сустрэчы, падпісанне пратаколаў, пагадненняў, абмен дыпламатычнымі нота-мі і г. д.

Аднак, пільныя позірк да нас звяртаюць зараз не толькі палітычныя лідэры і дыпламаты, але і, як прынята гаварыць, простыя людзі самых розных краін. Дастаткова ўзніць у рукі канверты з замежнымі маркамі, якія штодзень папаўняюць папку з грыфам «Савёбістая пошта С. С. Шушчэвіча».

Радкі замежных аўтараў сведчаць: людзі ўсіх краін з цікавасцю і хваляваннем назіра-юць за лёсам рэспублікі былога СССР, запячаныя тым, каб у высвятленні адносін не дай-шло да зброі, выказваюць ме-раважлівасць і канкрэтныя вы-рашэнні становішча.

«Я хацеў бы вітаць з'яўленне Рэспублікі Беларусі як неза-лежнай дзяржавы. Спадзяюся, што Беларусь будзе ястосна прыкладаць усе намаганні, каб зрабіць наш свет лепшым і больш мірным» — гэта радкі з ліста грамадзяніна ЗША П'ера Эдуарда Доманды.

«Вельмі прашу, у імя выра-тавання нашых народаў ад ма-ральной знявагі і фізічнага знішчэння ў грамадзянскай вайне, якая зараз б'е ў нас у маёй краіне, раішуца дзейні-чаць дзеля аб'яднання ўсіх славянскіх народаў — і не толькі іх — у вялікую дзяржа-ву раўнапраўных народаў. Гэта будзе шлях выратавання і сла-вы», — лічыць прафесар з Югаславіі Вільям Селановіч.

Яго думкам сучасныя разва-жання Карэн Франк з Лос-Ан-джэласа — пісьменніцы, спява-чкі, а найбольш — грамадзян-ка, зацкаўленай у міры ва ўсім свеце, — так яна напісала аб сабе.

Безумоўна, на кожны такі зварот дзеяца адказ, па магчымасці выконваюца просьбы замежных карэспандэнтаў (а яны, дарэчы, самыя розныя — напрыклад, выслалі паштоўку з відарасамі новых дзяржаўных сімвалаў Беларусі ці нават фота Старшыні аўтарграфу).

І ўсё ж большай часткай пераліска гэта мае зусім не прыватнае гучанне. Таму, думаецца, найбольш характэрныя фрагменты з шэрагу лістоў будуць цікавымі і для чытачоў «Звязды».

«Аўраам Ліпінскі, — піша Карэн Франк, — свідарджаў, што разлад паміж сваімі не дасяг устойлівасці. Злучаныя Штаты — не лепшая дэмакратыя ў свеце, але, нягледзячы на розныя этнічныя групы і меншасці, нам удалося заста-цца разам».

Мае дзядзю і бабуля — вы-хадцы з Расіі і Польшчы. І я ведаю, што ва ўсходніх сура-пейцаў ёсць у аснове добрыя каштоўнасці. Знайдзіце гэтыя агульныя для ўсіх рэспублі-каў каштоўнасці і выкарыстоўвай-це іх краёвае ўласнае каменне кро-кага СНД».

Якая яна, ваша незалежная суверэнная дзяржава? Ведаю, жылі ў асцы Вялікае Возера, што каля Ліды. Мой дзед Рыгор Андрэевіч і яго брат Сяргей прыехалі ў ЗША ў першыя гады стагоддзя. У іх было таксама некалькі сясцёр. Чакаю весткі!

Robert Klimko, g/s V. Clark Street, Applton, WI 54911, U.S.A.

А вось Эдуард Фунар з Кі-тая прыслаў на імя Старшыні Вярхоўнага Савета нават... тры банкноты. Безумоўна, гэта «фінансавая дапамога» наўрад ці адыграе нейкую ролю ў ад-раджэнні эканомікі Беларусі.

Безумоўна, на кожны такі зварот дзеяца адказ, па магчымасці выконваюца просьбы замежных карэспандэнтаў (а яны, дарэчы, самыя розныя — напрыклад, выслалі паштоўку з відарасамі новых дзяржаўных сімвалаў Беларусі ці нават фота Старшыні аўтарграфу).

І ўсё ж большай часткай пераліска гэта мае зусім не прыватнае гучанне. Таму, думаецца, найбольш характэрныя фрагменты з шэрагу лістоў будуць цікавымі і для чытачоў «Звязды».

«Аўраам Ліпінскі, — піша Карэн Франк, — свідарджаў, што разлад паміж сваімі не дасяг устойлівасці. Злучаныя Штаты — не лепшая дэмакратыя ў свеце, але, нягледзячы на розныя этнічныя групы і меншасці, нам удалося заста-цца разам».

Мае дзядзю і бабуля — вы-хадцы з Расіі і Польшчы. І я ведаю, што ва ўсходніх сура-пейцаў ёсць у аснове добрыя каштоўнасці. Знайдзіце гэтыя агульныя для ўсіх рэспублі-каў каштоўнасці і выкарыстоўвай-це іх краёвае ўласнае каменне кро-кага СНД».

Якая яна, ваша незалежная суверэнная дзяржава? Ведаю, жылі ў асцы Вялікае Возера, што каля Ліды. Мой дзед Рыгор Андрэевіч і яго брат Сяргей прыехалі ў ЗША ў першыя гады стагоддзя. У іх было таксама некалькі сясцёр. Чакаю весткі!

Robert Klimko, g/s V. Clark Street, Applton, WI 54911, U.S.A.

А вось Эдуард Фунар з Кі-тая прыслаў на імя Старшыні Вярхоўнага Савета нават... тры банкноты. Безумоўна, гэта «фінансавая дапамога» наўрад ці адыграе нейкую ролю ў ад-раджэнні эканомікі Беларусі.

Але кране няхай і наўны, аднак ішчыры лярў чалавека а далёкай усходняй краіны.

Між тым, іншыя замежныя карэспандэнты сур'ёзна пра-паноўваюць эканамічнае супрацоў-ніцтва. Напрыклад, кампанія «Ратналока Дзілана Малер», што ў Швецыі:

«Наша гандлёвая кампанія вядома ва ўсім свеце, мае добрую рэпутацыю. Гатовы працаваць з вамі на карысць Беларусі. Спадзяемся на су-стрэчу ў недалёкай будучыні».

Тут жа — пералік тавараў, якія кампанія экспартуе з Бразіліі і якія, наводзіць званы мужа і жонкі Малер, гатовы, калі ёсць попыт, пастаўляць нам.

Застаецца толькі ўздыхнуць: каб жа справа была толькі ў нашым пошыце!

Я бачым, аб розным пішучы замежныя грамадзяне дзяржаўнаму лідэру Беларусі. Ёсць ж, калі абгульваюць, ба-чыцца галоўнае: нас хочучы зразумець, нам значыць добра, з намі жадаюць свабоды.

«Я хачу ўсталяваць добрыя адносіны паміж Турцыяй і Бе-ларуссю ва ўсіх сферах», — піша Эмер Каліноў. Безумоў-на, гэтыя радкі могуць выклі-каць лёгкую ўсмішку: ці ж пал-сілу асобнаму радавому гра-мадзяніну такая маштабная задача? Але калі збліжэння з намі гэтак воль шчыра жада-юць мільёны «маленькіх лю-дзей» ва ўсім свеце, то гэта ўжо магучая пільна народнай дыпламатыі, якая сёння са-правады «робіць пагоду» ў су-светнай палітыцы.

Людміла КЛАСКОЎСКАЯ.

